

Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen), og om det Formelle har jeg aldeles ubtalt, hvad jeg ønsker. Jeg lader det høie Thing selv domme; men jeg vil slutte med en indstændig Anmodning til det høitærede Udvalg, om at det vil tage disse Bemærkninger, jeg har tilsladt mig at fremsføre, under velvillig og alvorlig Overveielse; jeg troer, at vi skulde den Befolkning det, som har sat os herind.

A. C. Hansen: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til, hvad der er sagt af de to ærede foregaaende Talere. Det Princip, der ligger til Grund for dette Lovudkast, forekommer mig at være aldeles rigtigt, efterat Jernveiene ere blevne mere og mere almindelige og paa mange Steder have gjort Hovedlandeveiene tildeels overflødige, eller i det Mindste have medført, at de nærmest kunne betragtes som Amtsveie, men alligevel staaer Sagen for mig saaledes, som om der ved dette Lovforslag vøes en Deel Ubillighed imod enkelte Amter, idet ikke alle disse have ligestor Gavn af Jernveiene, ja der er endog enkelte Amter, som slet ingen Gavn have af dem, naagtet de i en lang Arrække have været med at betale til dem. Desuden er der Amter, hvis Veie, navnlig paa den her omtalte Hovedlinie, nu lide meget mere, end naar der var gaaet Jernveie ved Siden af dem, thi hvor der er saadanne, er der ikke det Slid paa Hovedlandeveien, som hvor de ikke findes, ikke at tale om, hvad der blev htrret af en foregaaende æret Taler, at Posten i sidste Tilfælde maa beføres ad Hovedlandeveien. Dette medfører dog kun et ringe Slid; men der er desuden en meget større Færdsel af Private, hvor der ingen Jernvei findes ved Siden af, og jeg troer derfor, det vil være noget ubilligt mod saadanne Amter, naar Hovedlandeveiene, som tidligere have hørt under Veivæsenet, nu uden Bederlag skulle overgaae til dem. — Der er iøvrigt et Par enkelte Punkter, hvorpaa jeg skal tilslade mig at henlede Opmærksomheden. I § 8 er der bestemt, at den Bro, der bliver anlagt over Guldborgsund fra Nykjøbing paa Falsler til Volland, i Henseende til fremtidig Vedligeholdelse skal overgaae til Amtet. Den første Passus i § 8 staaer i fuldstændig Overens-

stemmelse med Loven af 29de December 1862, og jeg skal derfor ikke ubtale mig videre derom. Det Samme er Tilfældet, naar der i sidste Passus af bemeldte Paragraph henvises til den nævnte Lovs §§ 3 og 4 angaaende Udgifter til Bagthold ved Broen, Rysning og Rensning, hvorefter disse Udgifter skulle overtages af Nykjøbing By, men naar der i samme Passus er sagt, at den fremtidige Vedligeholdelse af Broen overgaaer til Amtet, troer jeg, at der derved vøes nogen Ubillighed mod dette Amt. Det har hidtil saa godt som ingen Nytte havt af Jernveie, skjøndt det i en lang Arrække har været med at betale bethdeligt til dem, og der kan maastee være lange Udgifter, inden det vil faae nogen særegen Nytte af dem. Jeg troer ogsaa, at det var med Følelsen heraf for Die, at man i sin Tid beredvillig gif ind paa Loven af 29de December 1862 angaaende bemeldte Broes Anlæg; man erkjendte, at den var til Gavn for Amtet, og man meente, at der var Villighed for, at det blev noget begunstiget herved, men dette Gode borttages for en Deel ved dette Lovudkast, idet det her er bestemt, at dens fremtidige Vedligeholdelse uden Godtgjørelse skal udredes af selve Amtet. Dette, troer jeg, er ubilligt, idet Udgiften til Vedligeholdelsen gjerne kan blive meget bethdelig, idet Følgang og andre lignende Omstændigheder kunne foraarsage stærk Afbræk ved Broen og medføre bethdelige Beføstninger. Jeg skulde ikke have fremsført disse Bemærkninger, da jeg maa erkjende, at det er noget misligt at tale — om jeg saa maa sige — sin egen Sag, eller særligt at staae som den enkelte Kredses Repræsentant, og jeg havde ventet, at nogen af de foregaaende ærede Talere skulde have henledet Opmærksomheden derpaa; men da dette ikke er skeet, har jeg dog ikke villet undlade at gjøre disse Bemærkninger. Med Hensyn til § 7 skal jeg fuldkommen billige, at der, skjøndt de vedkommende Bestjente, naar de afskediges, ikke strengt taget kunne fordrø Pension, tilstaaes dem en rimelig Godtgjørelse. Jeg veed vel, at vort Pensionsvæsen er saa bebyrdet, som det nogenlunde kan taale, og vel endog mere, end det kan taale, men desnaagtet troer jeg ikke, man skal forsøge at gaae over Gjerdet, hvor det er lavest; jeg